

मानवमिति पाठे सिद्ध्यति सिद्धं कृतकृत्यं करोतीत्यर्थः एतदेवाह दक्षिणानामिति अपवर्गेण फलमाप्ता ॥ २२ ॥ क्रतुफलं दक्षिणाप्रद एव प्रामोत्रं हतो यज्ञस्त्वदक्षिण इति स्थिते रक्षिणस्य क्रतोर्हतत्वेनाफलत्वात्
शांतिः सर्वोपद्रवहारिणी उच्यते वेदेन दक्षिणां कर्म कणुते विजानन्निति ॥ २३ ॥ जानानः शुश्रूषणेनैव दक्षिणा कर्म समाप्तिरिति सजानं स्तेनेति पाठे तेन गालवेन शुश्रूषणेनैव जितो वशीकृतो स्तीति जानन्नित्यन्वयः
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ श्यामो हरितः एकतः बहिः प्रदेशे एव श्यामाः कर्णायेषां एकतः श्यामकर्णानां ॥ २७ ॥ ३०० वै ० ॥ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ११ ॥ एवमिति ॥ ११ ॥ हरिणः पांडुरः

दक्षिणाभिरुपेतं हि कर्म सिद्ध्यति मानद ॥ दक्षिणानां हि दाता वै अपवर्गेण युज्यते ॥ २२ ॥ स्वर्गे क्रतुफलं तद्विदक्षिणाशांतिरुच्यते ॥ किमाहरामि गुर्वर्थं ब्रवीतु भ
गवानिति ॥ २३ ॥ जानानस्तेन भगवान्जितः शुश्रूषणेन वै ॥ विश्वामित्रस्तमसकृद्दृच्छगच्छेत्यचोदयत् ॥ २४ ॥ असकृद्दृच्छगच्छेति विश्वामित्रेण भाषि
तः ॥ किंददानीति बहुशो गालवः प्रत्यभाषत ॥ २५ ॥ निर्वधतस्तु बहुशो गालवस्य तपस्विनः ॥ किंचिदागतसंरंभो विश्वामित्रो ब्रवीदिदं ॥ २६ ॥ एकतः श्यामक
र्णानां हयानां चंद्रवर्चसां ॥ अष्टौ शतानि मे देहि गच्छ गालवमाचिरं ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवान्पर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ११ ॥ नारद उवाच एवमुक्तस्तदा तेन विश्वामित्रेण धीमता ॥ नास्ते न शेते नाहारं कुरुते गालवस्तदा ॥ १ ॥ त्वगस्थिभूतो हरिणश्चि
ताशोकपरायणः ॥ शोचमानोतिमात्रं सदस्यमानश्च मन्युना ॥ गालवो दुःखितो दुःखाद्विललाप सुयोधन ॥ २ ॥ कुतः पुष्टानि मित्राणि कुतो र्थाः संचयः कुतः ॥
हयानां चंद्रशुभ्राणां शतान्यष्टौ कुतो मम ॥ ३ ॥ कुतो मे भोजने श्रद्धा सुखश्रद्धा कुतश्च मे ॥ श्रद्धामेजो वितस्यापि छिन्ना किं जीवितेन मे ॥ ४ ॥ अहं पारे समुद्रस्य
पृथिव्यावापरं परात् ॥ गत्वात्मानं विमुंचामि किं फलं जीवितेन मे ॥ ५ ॥ अधनस्याकृतार्थस्य त्यक्तस्य विविधैः फलैः ॥ ऋणंधारयमाणस्य कुतः सुखमनीहया ॥
॥ ६ ॥ सुहृदां हि धनं भुक्त्वा कृत्वा प्रणयमीप्सितं ॥ प्रतिकर्तुं मशक्तस्य जीवितान्मरणं वरं ॥ ७ ॥ प्रतिश्रुत्य करिष्येति कर्तव्यं तदकुर्वतः ॥ मिथ्यावचनदग्धस्य इष्टा
पूर्तं प्रणश्यति ॥ ८ ॥ न रूपमनृतस्यास्ति नानृतस्यास्ति संततिः ॥ नानृतस्याधिपत्यं च कुत एव गतिः शुभा ॥ ९ ॥ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखं ॥ अश्र
द्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः ॥ १० ॥ न जीवत्यधनः पापः कुतः पापस्य तंत्रणं ॥ पापो ध्रुवमवाप्नोति विनाशं नाशयन्कृतं ॥ ११ ॥

मन्युना दैन्येन दसमानश्चिताग्निना ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ परंपरात् दूरादपि दूरं आत्मानं देहं ॥ ५ ॥ अनीहया अनुद्यमेन ॥ ६ ॥ ईप्सितं प्रणयं कृत्वा ईप्सितं दास्यामीति विश्वासमुत्पाद्य प्रणयः प्रेम्णि विलसं मे इति विश्वः ॥ ७ ॥
एतदेवाह प्रतिश्रुत्येति करिष्येतीति संधिरार्थः ॥ ८ ॥ अनृतस्य तत्पहीनस्य रूपं स्वरूपं जीवमेव समुत्पद्यते ॥ ९ ॥ १० ॥ तंत्रणं कुटुंबधारणं पाठांतरे मंत्रणं इष्टैः सह विचारणं अविश्वसनीयत्वादित्यर्थः ॥ ११ ॥